NEVELJÜNK EGYÜTT!
A NEVELÉS SZÍNTEREI

Készült az EFOP-3.2.9-16-2016-00007 jelű az „Óvodai és iskolai szociális segítő tevékenység fejlesztése az ESZEI Szociális és Gyermekjóléti Alapszolgáltatási Központnál” pályázati program keretében.

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

A családi nevelés fontossága

Minden családnak megvan a sajátos életmódja, melyben feltárható a család légköre, a tapasztalatoknak, tevékenységeknek, értékeknek és normáknak a rendszere.

A gyermek a családban nem kizárólag nevelést kap, hanem egy sajátos szubkultúra elemeit is elsajátítja, miközben szocializálódik.

Megtanulja a családtagok, a velük azonos kultúrájú csoportok közötti viszonyokat, a más csoportokkal és intézményekkel való kapcsolatok kialakításának és fenntartásának mintáit, normáit és értékeit. Szociológiailag pedig a társadalmi hierarchia egy adott pontját „örökli", hiszen ott helyezkedik el családjával és más csoportokkal együtt. Ezt az elhelyezkedést világítja meg a család társadalmi és gazdasági állapota, más néven szocio - ökonómiai státusza, amiből az életmódjellemzőkre is következtethetünk.

A családi értékek fontossága

Az egyik magyarországi értékvizsgálat eredménye a tradicionális értékrend uralmát tükrözi. A tradicionális (hagyományos) értékrend preferált értékeinek sorrendje:

- A család - a legfontosabb az ember életében.
- A nyugalom - a rendezett, békés és nyugodt életet jelenti.
- A megbecsültség - másoknak jó véleménye legyen róla, tisztességes, becsületes embernek tartsák.

- Az anyagi előrejutás - arra való törekvés, hogy mindaz, ami elérhető megszerezhessem.

- A hit - fontos, hogy az ember valamiben higgyen.

Napjainkban egyre inkább kitolódik a felnőtté válás időpontja, mivel a fiatalok kevésbé tudnak a felnőtté válás összes ismérvének egyszerre megfelelni. Gyerek státuszban élnek együtt szüleikkel, azonban már döntéseikre a szülőknek nincs hatása.

Sőt, napjainkban egyre gyakrabban fordul elő, hogy a családon belül megfordul az értékátadás iránya. Manapság egyre inkább igyekeznek alkalmazkodni a gyerekekhez, nem pedig fordítva.

A lehető legnagyobb probléma viszont az, hogy az értékek rendszere meglehetősen összegabalyodott. A régen magától értetődő értékek váltak semmivé, némelyek értelmüket vesztették, míg mások, melyek addig háttérben voltak, most hangsúlyossá váltak.

Kuszává vált a minket körülvevő világ, melyben már a szülők sem képesek eligazodni.

Az óvodai nevelésről

A gyermeknek sajátos, életkoronként, életkori szakaszonként és egyénenként változó testi, lelki szükségletei vannak, mert, fejlődő személyiség.

A szükségletek kielégítésében, a gyermeki személyiség alakulásában a gyermeket körülvevő személyi és tárgyi környezetnek meghatározó szerepe van.

A környezeti hatások közül a család szerepe igen jelentős, hiszen a család az első szocializációs szintér, amely a kisgyermeket formálja.

A családi hatások a legtöbb esetben nem tudatosan tervezettek, sokkal inkább jellemző rájuk, hogy spontán módon valósítják meg a „társadalomba való bevezetés" feladatait.

Természetesen a különböző kultúrájú családok másként viszonyulnak a gyerekhez, a gyereknek a családban elfoglalt helyéhez és más-más szerepet szánnak neki a családi életen belül.

A családi nevelés mellett az óvodának igen nagy szerepe van a szocializáció során. Az óvoda nagy előnye a családdal szemben, hogy sokkal tágabb, tagoltabb szocializációs teret hozhat létre. Tudatosan alakítja, építi azokat a nevelő hatásokat, amelyekben az együttműködés és a társas érintkezés kölcsönös kapcsolatot alkotnak.

Az óvoda nem a spontán szocializációnak, hanem a pedagógiailag tudatos szocializációnak a színtere, ahol az elemi kooperációs és kommunikációs formák tudatos kibontakoztatása folyik.

Az óvodáskorú gyermekek érzelmi állapotát, befolyásolhatóságát nagymértékben az a családi atmoszféra határozza meg, amelyben élnek.